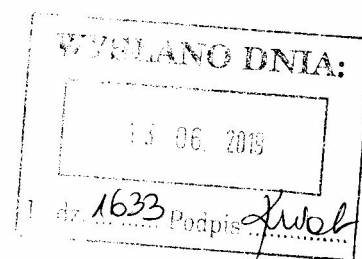

WI.44.28.2019

Kielce, dnia 11.06.2019 r.

Pan Andrzej Gąsior
Burmistrz Miasta i Gminy
w Nowej Słupi

Szanowny Panie Burmistrzu, wnioskiem z dnia 06.06.2019 r., doręczonym na adres Regionalnej Izby Obrachunkowej w Kielcach w dacie 06.06.2019 roku, Pan Włodzimierz Zaręba – Zastępca Burmistrza Miasta i Gminy, działający z upoważnienia Burmistrza Miasta i Gminy Nowa Słupia, zwrócił się o udzielenie odpowiedzi na pytania:

- czy interpretacja art. 4 ust. 1 pkt 3 przez SPN jest prawidłowa?
- czy organ podatkowy może na podstawie art. 21 § 3 ustawy Ordynacja podatkowa wydać decyzję w sprawie określenia wysokości zobowiązania w podatku od nieruchomości, pomimo, że budowla ta nie podlega opodatkowaniu ze względu na zwolnienie z art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych?

Z opisu stanu faktycznego wynika, że podatnik wykazuje budowle jako zwolnione ustawowo z podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Podatnik w poszczególnych latach ujmuje wartość budowli pomniejszoną o dokonywane odpisy amortyzacyjne.

Odpowiadając na to pytanie, wskazać należy na następujące okoliczności.

Jak wynika z art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 1445 ze zm.), zwalnia się od podatku od nieruchomości znajdujące się w parkach narodowych lub rezerwach przyrody i służące bezpośrednio i wyłącznie osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody:

- a) grunty położone na obszarach objętych ochroną ścisłą, czynną lub krajobrazową,
- b) budynki i budowle trwale związane z gruntem.

Zatem zwolnieniu z podatku od nieruchomości podlegają jedynie te budowle, które są trwale związane z gruntem, położone na terenach parków lub rezerwatów i służą celom wskazanym w ustawie. Opodatkowaniu będą podlegały natomiast usytuowane na terenach parków narodowych i rezerwatów przyrody budowle niezwiązane trwale z gruntem, nawet wtedy gdy służą bezpośrednio i wyłącznie osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, podstawę opodatkowania stanowi dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4-6 - wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku

podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.

Z przepisu tego wynika wprost, że podstawę opodatkowania dla budowli stanowi ich wartość ustalana na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne. Będzie to więc wartość początkowa.

Dodatkowo wyjaśniam, że w przedmiotowej sprawie organ podatkowy nie może wydać decyzji na podstawie art. 21 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 900), albowiem nie dotyczy ona określenia wysokości zobowiązania podatkowego. Jednakże gdy podatnik nie złoży korekty deklaracji podatkowych, organ podatkowy zobowiązany będzie przeprowadzić czynności sprawdzające na podstawie przepisów Działu V ustawy Ordynacja podatkowa, z odpowiednim zastosowaniem przepisów wskazanych w art. 280.

Jednocześnie pragnę podkreślić, że jest to jedynie stanowisko Regionalnej Izby Obrachunkowej w Kielcach, która nie posiada uprawnień do dokonywania powszechnie obowiązującej wykładni przepisów prawa.

Z poważaniem

ZASTĘPCA PREZESA
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Kielcach

mgr Zdzisław Rekas